

Olv.: Olv.: Zak 12,10-11,13,1 Gal 3,26-29 – Lk 9,18-24

Péter vallomása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Kimondott igazság az, hogy Isten szeretetében befogad bennünket, szeretetében helyet ad nekünk. Milyen izgalmas lenne az életünk, ha ez valóban élő valóság lenne. Ha ezt komolyan gondolnánk. Tegnap az árvíztől sújtott falvak embereivel találkoztam. Ott döbbsentem rá, mit is jelenthet az embereknek az a bizonyosság, hogy van Istenünk. 250 egynéhány ház dőlt össze Miskolc mellett ebben a faluban, ahol először jártam. Azok is, akiknek talpon maradt a háza, az összes bútorukat az udvarra rakták, mert szétáztak. Mindenki arról beszélt, hogy hol is van az embernek az emberi biztonsága. Mit is jelent ez egyáltalán?

Eszembe jutott a székelyföldi árvíz is, amikor az egyik idős ember azt kérdezte tőlem: “Kedves Atya, hol volt az Isten?” “Ebben a zivatarban biztos, hogy nem volt az Isten, - válaszoltam, de mi itt vagyunk.” Erre azt mondja az az idős ember: “Talán magukban van itt az Isten?” Tegnap is átéltem, mit jelentett ezeknek az embereknek az, hogy nincsenek magukra hagyatva, hogy segítenek rajtuk, hogy törődnek velük. Gondoljunk erre mi is.

Ez a bevezető ének is erre biztat minket: Mit is jelent az, hogy Isten szeretetében otthon lehetünk. Ez segíti elviselni e világi gondjaink, bajaink türelmes elhordozását is.

Ma minden szentmisén, minden templomban az árvízkárosultak megsegítésére gyűjtünk. A szentmisét is értük ajánljuk fel. Értük imádkozunk.

Tartsunk bűnbánatot.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ez a mai evangélium nekünk szegezi a kérdést: “Ki nekünk Jézus Krisztus?” Még élesebben kérdezem a Testvéreket: “Ismerik-e Jézus Krisztust?” Ismerjük-e mi valójában Jézus Krisztust, akiről sok mindent hallottunk, sok mindent tudunk. A tanításából is sok mindent hallottunk.

Mégis: ismerjük-e Jézust?

Nagyon sokat tépelődöm ezen a kérdésen, mert ez a világ amelyben élünk egy szekularizált világ, e világi világ, Isten nélküli világ. Olyan könnyű kimondani, hogy minden gondunk, bajunk abból származik nekünk keresztényeknek, egyáltalán nekünk embereknek, hogy egy ilyen világban élünk és nem egyszerű nekünk szembesülni az ateizmussal.

A valóság Testvérek az, hogy az igazi ellenség **nem** a szekularizált világ, amelyben élünk. Az ateisták pedig mondhatnak, amit akarnak, valójában **nem** is érint igazából bennünket.

Az igazi probléma: az istennélküliségünk.

Ez az istennélküliség minket kísért leginkább! Hiszen istenes embereknek tartjuk magunkat. Hívó embereknek mondjuk magunkat, mégis pontosan velünk kapcsolatosan emlegetik az *istennélküliséget*. Ez a kérdés komolyan foglalkoztat ennek a mai evangéliumnak a kapcsán.

Az akkori világ sajátosságai

Hadd utaljak az akkori világ sajátosságaira, annak a világnak a jellemzőire, amely világban elhangzik Jézus kérdése és Péter apostol vallomása Krisztusról, a Messiásról, aki az Isten Fölkentje, az Isten Követe. Ez a világ egyrészt **a zsidók** gondolkodásától meghatározott világ volt, másrészt a hitetlen -, vagy **a pogány** filozófia által meghatározott - gondolkodású világ volt. Ebben a világban kimondani, hogy Jézus a Messiás és nem a zsidók elvárásának megfelelően és egy ilyen pogány világban ez majdnem, hogy istenkáromlás volt. Ezért mondja Jézus, amikor a szenvedéséről is szó van, hogy erről hallgassatok, mert mindent félreérteneek majd az emberek.

A zsidók gondolkodása a szemet-szemért, fogat-fogért világa volt. A zsidók tudtak a hetedíziglen büntetésről. Mit tud egy ilyen világban kijelenteni egy Messiás, aki az Isten Követe és aki szenved, sőt meghal az emberért. Ha ezt mondjuk, hogy az emberért, akkor egy új távlat nyílhat, de akkor ezzel nem foglalkoztak.

A pogány gondolkodás. Az első századi pogány bölcs leírja: Hálát adok neked istenem minden nap, hogy embernek születtem és nem állatnak. Hálát adok az istennek azért, hogy férfinak születtem és nem nőnek. Hálát adok az istennek, hogy görögnek születtem és nem pogánynak. Ebben a világban hangzik el Pál apostol tanítása Jézusra hivatkozva, hogy nincs többé zsidó és pogány, görög és rabszolga, férfi vagy nő, mert **mindenki egyforma Jézus Krisztusban**.

Forradalom

Mit jelent egy ilyen világban ez az üzenet? Szívesen használja az ember ezt: *Forradalom*. Csak ezt a szót nem szabad ma nagyon mondogatni, mert a forradalom eszmeisége is teljesen más lett a mi világunkban. Ebben a világban hangzik el Jézus kérdése és válaszol az apostol. Olyan kérdés ez, ami mindegyikünk számára egyértelmű. Mi is ismerünk embereket. Ismerünk felszínesen valakit. Jól ismerünk valakit. Esetleg a szívünk felől is kapcsolatban vagyunk emberekkel. Ez már több, mint ismeretség. Ez már inkább barátságnak mondható. Ugyanígy gondolkodtak az emberek akkor Jézussal kapcsolatban is. Volt aki felszínesen ismerte, volt aki jobban ismerte. Ugyanakkor Jézus a tanítványaitól többet várt. Később, amikor búcsúzik tőlük, akkor ezt is mondja: “Barátaimnak mondalak titeket.”

Péter tökéletes választ ad: “Te vagy a Krisztus!”

A görög fogalmak szerint: Krisztus, mint Isten Követe. A zsidó fogalmak szerint: A Messiás, ami magyarul azt jelenti: Fölkent, vagyis olyan valaki, aki az Isten Követeként van jelen a világunkban. A pogányok ezzel nem foglalkoztak. A zsidók számára egyértelmű volt, mert várták az Isten Fölkentjét, a Messiást, hogy majd eljön. És eljött. Csakhogy, mivel nem a zsidók várakozását teljesítette, ezért nem fogadták el, ezért megölték, mert Jézus nem az a valaki, akit a zsidók vártak. A zsidók úgy gondolták, hogy majd Dávid országát helyreállítja. A zsidók úgy gondolták, hogy legyőzi a rómaiakat és újra a dicsőség fényében élhetnek. Jézus Messiás, de nem ebben az értelemben. **Jézus** azt mondja, ő nem harcos, nem háborús harcos, hanem **békekövet**. Ez felfoghatatlan volt a zsidók számára.

Békeharcosokról beszéltek

Ha visszagondolunk az elmúlt évtizedekre, amikor ezeket az igazságokat kimondjuk, döbbenünk arra rá, hogy milyen fals fogalmakkal szembesítettek bennünket. Itt Magyarországon, meg a világ keleti felében békeharcosokról beszéltek. Jó lenne megtudni, milyen a békeharcos? Ez körülbelül azt jelenti: A békeharcos az a valaki, ami a tiéd az az enyém, ami az enyém, ahhoz nincs közöd és ezt harccal juttatja érvényre. *Ilyen fogalom: békeharcos nincs.*

Békepapi mozgalom

Fiatalkoromban volt – az idősebbek emlékeznek rá, - békepapi mozgalom. Ez volt a békeharcos pap. Érdekes: békeharcos pap. Egy héttel ezelőtt emlékeztünk a 60 évvel ezelőtti szörnyűségre, amikor a szerzetesrendeket feloszlatták, szétkergették őket. Utána a megfélemlítettekből toborozták ezeket a békeharcosokat. Nem felejttem el, amikor a pesti ferences templomba kerültem, ott a legfőbb békeharcos volt a templom vezetője, Horváth Richard. Amikor a bemutatkozó látogatásra mentem, akkor rögtön ezzel szembesített. Szeretné, ha belépnék a mozgalomba. Mondtam, hogy én pap vagyok. Ő is az volt. Igaz, hogy már egy szegény, szerencsétlen, Rómától kiközösített pap volt. Mondtam, hogy én ebben a mozgalomban nem szeretnék benne lenni, mert egy pap vagy békességszerző, békekövet, vagy nem pap. Becsületére legyen mondva, soha többet az alatt a tíz év alatt amíg ott voltam, nem hozta ezt elő. Sőt.

Jézus küldetése

Jézus nem háborús harcos, hanem ***békekövet***. A zsidók nem ezt akarták. Ők harcot akartak. Arról nem is beszélve, hogy miképpen óhajtotta Jézus - Istenre hivatkozva - ezt a küldetését megvalósítani. Úgy, hogy Ő ***szolgál***. Erre aztán végkép nem gondoltak. A zsidók fogalmai szerint ez elképzelhetetlen volt. Nagyjából 2000 év után a világi hatalmak szerint is a vezető az nem szolgál. Ezzel sem tudtak mit kezdeni. Sőt, amikor Jézusnak erről a küldetéséről van szó, akkor Jézus azt mondja: “Aki Hozzám akar tartozni, az vegye föl a keresztjét és úgy kövessen Engem.”

A hívő ember küldetése

Ehhez a küldetéshez, ehhez a Jézus-ismerethez hozzátartozik ez, hogy az ember nem magára gondol. Ha nagyon élesen fogalmazok, akkor azt mondom, hogy nem az önmegvalósítás a küldetése egy hívő embernek. *Ez a hit legfontosabb lépése:*

***az ember elsősorban nem az önmegvalósításra gondol,
hanem a szolgálatra!***

Ez végeredményben azt jelenti és valójában ez a hit üzenete ebben a világban: “Aki elveszíti életét, az megmenti azt. Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de lelke kárt szenved?

Az istennélküliség, ami mérgezi a világot

Ez a mi nagy kísértésünk, mert vannak vallási ismereteink, van valamilyen fajta teológiai tudásunk, vannak vallási szokásaink és megnyilatkozásaink,

de nem ez határozza meg az életünket:

“Aki Engem követ, az Nekem szolgál.”

“Aki utánam akar jönni, az szolgáljon, az vegye fel a keresztjét.”

Mit jelent az istenismeretünk?

Ha nem ez a szolgálat határozza meg a hívő emberek életét, akkor a világ határoz meg mindent. Ez azt jelenti, hogy az ember számára mindennél fontosabb az, hogy mit eszik, mit iszik, mibe öltözködik, meg hol lakik, - most az árvíz kapcsán erre különösképpen is lehet figyelni, - és bizony azok a praktikák, amelyek révén az ember e világban hatalomhoz jut. Nem arról van szó, hogy ne együnk, ne igyunk, ne legyen tisztességes lakásunk, hogy ne legyen munkahelyünk. Nem erről van szó. Ha ezek a meghatározók az életünkben, *ha mindennél ez a fontosabb, akkor Isten nélküli életet élünk*, akkor is, ha tudunk imádkozni. Tehát az istenismeret, vagy jézusi ismeret alapvetően ezt jelenti, hogy az ember úgy tartozik Istenhez mint Jézus, aki rábízta magát az Atyára. **Jézus** azért volt olyan jó az emberekhez, mert ekkora bizalommal volt az Isten iránt, az ő Atyja iránt, hogy ***minden e világi biztonságról lemondott, mert úgy gondolta, hogy az Istenhez tartozás az elég.*** Ezért tudott Ő olyan jó lenni az emberekhez is, mert ebből élt.

***Tehát a mi hitben lévő istenismeretünk ezt jelenti,
hogy ezt a bizalmat föltámasztjuk a szívünkben az Isten iránt
és ez mindennél fontosabb a számunkra.***

A rosszat nem viszonzuk rosszal. Ha a rosszra rosszal válaszolok, akkor a harcos szellemet tartjuk fenn és akkor a folyamat megáll. A hitben élő istenismeret ezt jelenti, hogy megszűnik ez a világ, hogy szemet-szemért, fogat-fogért, hogy rosszra rosszal válaszolunk,

hanem az ember nagylelkű és tudja azt, hogy Isten szeretetében védett!

Ez nem azt jelenti, hogy az emberek nem tudnak kikészíteni bennünket. Ez nem azt jelenti, hogy az emberek akár nem tudnak megölni bennünket. De azért érdemes azon elgondolkodni, hogy még a világ is elsősorban azokat értékeli és azokat tartja követésre méltónak és követendőnek, akik ezt az értéket képesek megjeleníteni ebben a harcos világban. Ebben a kenyérharcért, egy pozícióért küzdő világban.

Testvérek!

Gondolkodjunk el ezen: egy szekularizált világban, ateizmust hangoztató, Isten nélküli világban, mit is jelent nekünk az Istennel való kapcsolatunk?

Jézustól tanulhatjuk meg, hogy Istenre hagyatkozva az ember biztonságban tudhatja magát. Ha erre képesek vagyunk, akkor van remény, hogy a rosszat nem rosszal viszonzuk és akkor ez a világ változik.

Azt az igazságot többször elmondtam már,

hogy Jézus nem megváltoztatta a világot, hanem megváltotta a világot.

A világ nagyon lassan változik,

mert mi nagyon lassan leszünk másmilyen emberekké.

Hitünk és istenközelségünk ennek a változásnak a biztosítói.

+ A M E N +